

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 153.

Tolvte Session.

41de Møde.

Torsdagen den 21de Novbr. Kl. 7 Aften.

(Fortsat.)

Tscherning (fortsat): Jeg kunde forstaae Grunden, hvis den løb som saa: „jeg, Ministeren, sætter Priis paa at besygtte Kunstere og Videnskaber, jeg vil gjøre, hvad jeg kan, for dem, men giv mig Midler dertil; her finder jeg, at der er Noget, som kan blive smukt, og som kan udføres, da jeg kjender en duelig Mand, der trænger til Bestfæstiggelse; jeg arbejder som en Træl i mangfoldige Retninger“ — og jeg for mit Vedkommende erkjender med stor Dygtighed — „beløn mig ikke selv, men giv mig i denne Bevilling Midler til at efterlade Spor af min Virksomhed“, — da tilstaaer jeg, at det var en Grund, som jeg kunde forstaae, den kunde friste selv mig; men ikke kan jeg dele den Frygt, at Efterverdenen skulde dømmes ilde om denne Rigsdag, fordi den nægter at bevilge Penge, som den ikke har, som den ikke kan undvære, Penge i et Dieblisk, da Ingen veed bedre end den ærede Minister, og vi ville alle faae det at vide om saa Dage, at gribske Hænder lægge Haand paa dem og forhindre os fra at benytte dem, og selv om dette ikke var saa, at der er Trang i Landet, som kræver dem i store Summer. Forsigtighed skulde vi bruge under saadanne Omstændigheder og ikke betræde en Vej, der indeholder saameget i en Bevilling af 5,000 Rd. Sagen kunde have kommet for

meget simpelt, som Ombygningen af Salen, saa at den var bleven lys; vi kunde da siden see, om det var værdt at komme ind paa en saa kostbar Udsmykning, som denne er. Den er smuk, men man vil ikke kunne nægte, at det er noget nær en af de kostbareste, man kunde finde paa, naar man ikke vilde have decoreret — udsmykket — Salen med Marmor. Jeg tror ikke, det er fuldkommen vel overveiet at gaae ind paa disse 5000 Rd. og at begynde denne Række af Foretagender, men jeg indrømmer, at en Minister, der har virket i længere Tid og med Held, som havde skaffet os en Kirkeforfatning og skaffet os Tienden ind i Statskassen, skulde jeg med den største Fornøjelse have givet en saadan Bevilling.

Formanden: Rigsdagsmanden for Aarhus Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en personlig Bemærkning.

Winther: Det er blot den Critik, som den ærede Rigsdagsmand for Bornholm (Rosfod) gav af min Maade at slutte paa, hvortil jeg skal tillade mig en Bemærkning. Jeg tror, at den er begrundet i; at den ærede Rigsdagsmand ikke har hørt Alt, hvad jeg har sagt; thi jeg begyndte med at sige, at Ingen har tænkt paa at ville standse dette Arbejde, men at man har villet opsætte det, fordi der forestod nødvendige Arbejder, som skulde gjøres i den nærmeste Fremtid. Derhos tilføiede jeg, at vi ikke behøvede at stamme os for Fortiden; thi i den Tid, vi have ladet Salen henstaae, som den er, have vi opført bethdelige Bygninger, som vare